

Servet-i Fünun Sanatçıları

SÜLEYMAN NAZİF (1869-1927)

Vatan, millet sevgisini kahramanca bir edayla kaleme aldığı için Namık Kemal'e benzer. İtilaf Devletleri tarafından İstanbul'un işgal edilmesi üzerine "Kara Bir Gün" adlı makalesinin yayımlanmasından dolayı Malta'ya sürülmüştür. "Daüssıla" şiirinde milli duyguları ve ızdırapları anlatmıştır.

Eserleri:

Şiir: Gizli Figanlar, Batarya ile Ateş (şiir/nesir), Fırak-ı Irak, Malta Geceleri

Monografi: Namık Kemal, Mehmet Akif, Fuzuli

Makale: Çal Çoban Çal, Tarihin Yılan Hikayesi

AHMET HİKMET MÜFTÜOĞLU (1870-1927)

Edebiyata Servetifünun ile başladı, daha sonra Milli Edebiyat Dönemi'ne katıldı. Servet-i Fünun Edebiyatı Dönemi'ndeki yazılarında süslü, sanatlı ve ağır bir dil kullanmış, Milli Edebiyat Dönemi'ndeki eserlerinde ise sade bir dil kullanmıştır. **Edebiyat**ımızın milliyetçi hareketini temsil etmiştir. "Yeğenim" adlı eseri, Türk edebiyatının en meşhur ve en güzel monologlarından biridir.

Eserleri:

Haristan ve Gülistan: (Diken ve Gül Bahçesi) Servetifünun Dönemi'nde yazdığı mensur şiir ve öykülerinin yer aldığı eseridir. Kısa ve lirik öykülerden oluşur. Dil ağırdır. Haristan, içinde kadın bulunmayan ada; Gülistan, sadece kadınların yaşadığı adadır. Mutluluk bu iki ülkenin birleşmesidir.

HÜSEYİN SUAT YALÇIN (1867-1942)

Lirik tarzda yazdığı şiirleriyle tanınır. 1908'den sonra hiciv ve mizah yönü ağır basan şiirlere yönelmiştir.

Eserleri:

Şiir: Lane-i Melal, Gave Destanı

Tiyatro: Kirli Çamaşırlar, Ahrette Bir Gün, Deva-yı Aşk, Kayseri Gülleri, Şehbal yahut İstibdadın Son Perdesi, Yamalar, Hülle, Çifteli Mikroplar

CELAL SAHİR EROZAN (1883-1935)

Servetifünun Edebiyatının en genç üyesidir. Şiirlerinin başlıca teması "kadın"dır. Bu yüzden zaman zaman eleştirilmiştir. Servetifünun dergisi kapanınca Milli Edebiyat anlayışını benimsemiş, hece ölçüsüyle şiirler yayımlamış ve dilde sadeleşmeyi savunmuştur. Türk Dil Kurumunun dört kurucu üyesinden biridir.

Eserleri:

Şiir: Beyaz Gölgeler, Siyah Kitap, Buhran

FAİK ALİ OZANSOY (1876-1950)

Süleyman Nazif'in küçük kardeşidir. Topluluğun dağılmasından sonra Fecriati grubuna başkanlık etti. Tevfik Fikret ile Abdülhak Hamit Tarhan'ın etkisinde kalıp kadın, aşk ve tabiat temalarını işledi. I. Dünya Savaşı yıllarında milli duyguları güçlendirici, bilhassa ordunun maneviyatını yüceltici nitelikte şiirler de kaleme almıştır.

Eserleri:

Şiir: Fani Teselliler, Temasil, Elhan-ı Vatan, Midhat Paşa
Oyun: Payitahtın Kapısında, Nedim ve Lale Devri

HÜSEYİN SİRET ÖZSEVER (1872-1959)

Servetifünun şairleri içinde duygusal yönü ve lirizmi en belirgin şairdir. "Aşk, kadın, aile, özlem, gurbet ve tabiat güzellikleri" üzerine şiirler yazmıştır. Aruzun yanında heceyi de kullanmıştır.

Eserleri:

Şiir: Leyal-i Girizan, Bağbozumu, Kıvılcımlı Kül, Kargalar (manzum yergiler)

ALİ EKREM BOLAYIR (1867-1937)

Namık Kemal'in oğludur. Şiirlerini "İlham" ve "A. Nadir" takma adları ile yayımladı. "Vasiyet" şiiri ile tanındı. Tevfik Fikret'in bir makalesini değiştirmesine kızarak topluluktan ayrıldı. Çanakkale ve İstiklal Savaşı yıllarında milli kahramanlık şiirleri yazdı.

Eserleri:

Şiir: Zilal-i İlham, Vicdan Alevleri, Ordunun Defteri (nazım-nesir karışık),
Ruh-ı Kemal, Kaside-i Askeriyye (Namık Kemal'in Hürriyet Kasidesi'ne nazire), Kırmızı Fesler,
Çocuk Şiirleri, Şiir Demeti
Oyun: Baria, Sultan Selim
Monografi: Recaizade Mahmut Ekrem Bey, Namık Kemal

SAFVETİ ZİYA (1875-1929)

Türk roman ve hikaye yazarı. Yapıtlarında daha çok bulunduğu dönemi ve çevresindeki insanları anlatmıştır. "Salon Köşelerinde" adlı sosyete yaşamını anlatan romanıyla tanınmıştır.

Eserleri:

Roman: Salon Köşelerinde
Öykü: Silinmiş Çehreler, Kadın Ruhu, Bir Safha-i Kalp, Hanım Mektupları
Oyun: Haralambos Cankiyadis

AHMET ŞUAYB (1876-1910)

Edebi eleştiri üzerine yoğunlaşmış, genellikle eleştiri türünde eser vermiştir. Servetifünun yazarlarını divan edebiyatı yandaşlarına karşı savunurken kendi arkadaşlarının bireyci tutumu, kötümser dünya görüşünü yermekten de çekinmedi.

Eserleri: Hayat ve Kitaplar, Hukuk-ı İdare, Esmar-ı Matbuat

SAFVET NEZİHİ (1871-1939)

Asıl adı Ömer Lütfi'dir. Romanlarıyla tanınır. Acıklı bir aşk hikayesini anlatan "Zavallı Necdet" romanı ünlüdür.

Eserleri:

Roman: Zavallı Necdet, Teehhül Âleminde, Kadın Kalbi, Müsebbib, Kumar Beliyyesi(çeviri), Hamzad
Oyun: İzah ve İstizah